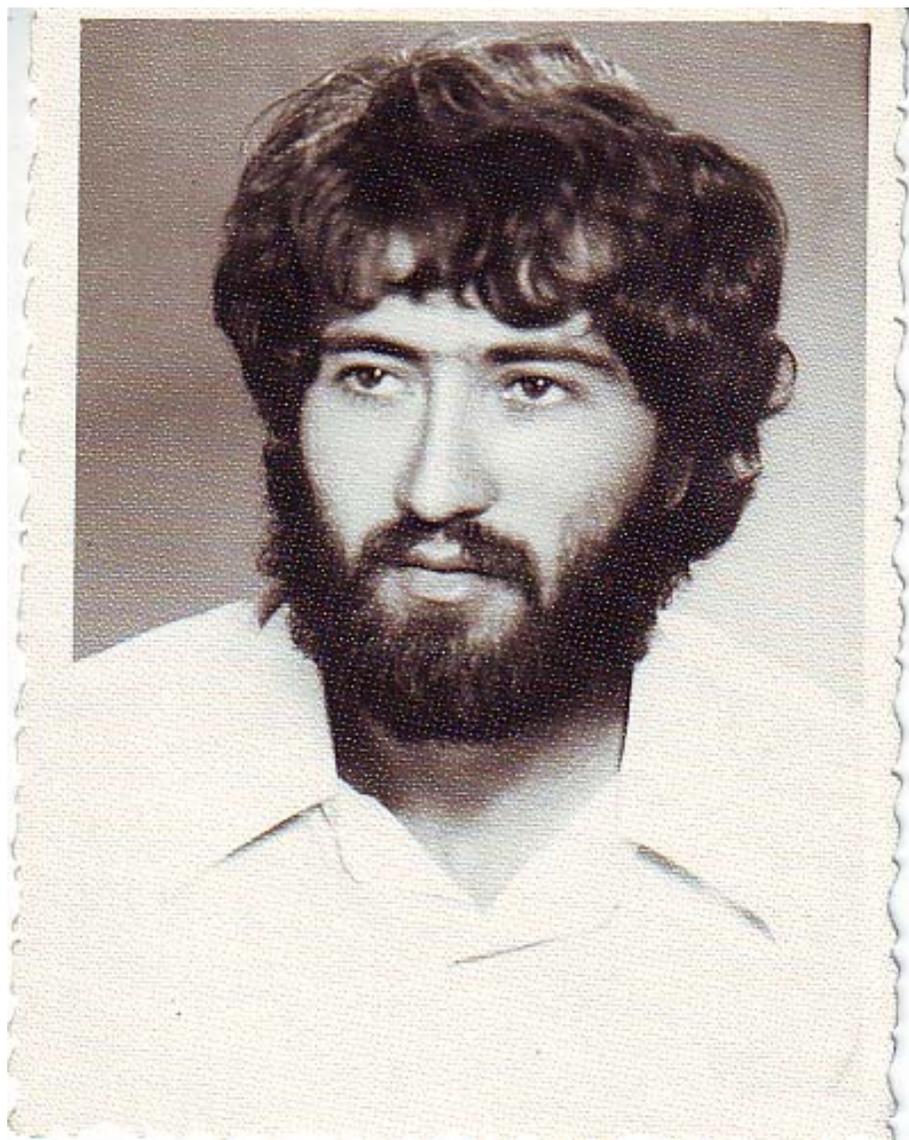

ЛЕШЕК- ЛЪУБОВ -ЛЕШОК

Во ова поглавие внесов три мои песни кои се однесуваат за избликот на Мои чувства и емоции искажани во песни кое се однесуваат за Моето родно село Лешок, за Шара и Полог и секако за моето потесно и пошироко семејство Сироски и род Лалошой. Некои од песните веќе се објавени во моите книги (стр.16-34 - извор: ред.бр. 2 и ред. бр.1), а некои ќе бидат објавени во Мојата збирка на песни: ЛЕШОК - Песни од душа (извор: ред. бр. 6).

МИТЕ од ЛЕШЕК-ЛЕШОК (фото: Венус, Тетово , 1971)
MITE from LESEK-LESOK (photo:Venus, Tetovo, 1971)

ЛЕШЕК

Боже, мили
Какво чудо ова било
У мој ЛЕШЕК
Свекој чуек
И свекое дрвце, лисџе и камче
Мене да ми е мило.

Госџоде Боже,
Каква маџија мене ми сџори
Коџај ќе дојдем у ЛЕШЕК
Срцеџо и душаџа од ниџџо да не ме боџи.

Каков еликсир џи најрави Боже
Храна за душаџа и моеџо џело
Е, џџом џрисџџнем у моеџо родно село.

Очиџе да се оџијаџ у џриродаџа бујна
Плукаџа да се надиџаџ со аваџа чисџа
Усџаџа да се најџе слаџка вода од нашаџа ШАРА
А, Ја да уживам у друџџиво со мезе, ракиа, џравче и убаа скара.

Навечер да џеџнем и да засџем у дл,бок сон
А, уџроџо рано да ме разбуди од враџчињаџа звон.

Чиџаџелу, знај
За мене у ЛЕШЕК
Е иџо како у рај.

И немој, да ме жаџџе мене
У ЛЕШЕК ако умрем
И Госџод џри себе ме земе.

Јас имам една желба мала
Да џо однесџе СРЦЕТО со моеџо џело
ВЕЧНО да чука у ЛЕШЕК,
Моеџо РОДНО СЕЛО.

ЛЕШЕК, 29 Сейџември 1949, 9 часоџ науџро, џа, се до џроба...

ЉУБОВ

Љубовѿа е силна и немерлива.

Љубовѿа е ѿсилна

И од моќѿа на кралоѿи

И од силаѿа на лавоѿи

Љубовѿа и ѿланини руѿи

А щубовѿа може и железо да буѿи

Љубовѿа мразоѿи го ѿоѿи

Љубовѿа и вулканоѿи го гаси

Љубовѿа може од болесѿи да ѿе сѿаси

Љубовѿа може и до звездѿи да ѿе носи

Но, големаѿа щубов кон родоѿи свој

Може и на земја да ѿе ѿокоси.

Фамилија и мој ЛАЛОШОВ роде од ЛЕШОК, знај,

На щубовѿа и нема крај.

Се може да земеѿе од мене

Но, ЉУБОВТА, не, не и никако, НЕ.

Таа силно свеѿи и гори во мене

И нема човек иѿо ќе ми ја земе.

ЉУБОВТА ми е од ГОСПОДА ДАР.

Всадена од МАМА и ТАТО како СОНЧЕВ ЖАР

Силно да щубиѿи ближен и свој РОДЕН КРАЈ

Е како да живееѿи во НЕВИДЕН РАЈ.

ЛЕШОК, 29 Сейѿември 2008, (Мој Роденден)

МИТЕ од ЛЕШЕК

А Ц О

Да ви откријам една тајна
Јас имам АЦО
И бескрајно го сакам.

У мој Љешек
Јас имам АЦОВЦИ ПЕТ
Ама, еден е АЦО
Сладок како МЕТ

Он свекоаш ги весели
Дечињата гољеми и мали
Знае да ги смее
И со нив да се шали.

АЦО носи наочаре од џам
И да знаете СВИТЕ
АЦО свекоаш ме вика МИТЕ

Комшијата Бесим
Од Слатина наша
Прв од свите
Мене ми вика
Ор, бре, АЦО МИТЕ.

Дури сега разбрав
колку е мило
АЦО, кога ќе ти речат
У ЛЕШОК, родното ти село
И когај свегде од снег је бело
Тогај, и у најљутата зима
Вруко ти је у твоето тело.

А знаете, ли вие
Јас имам и НИНА
Со позлатен заб
Која плетеше чорапе
Од волна без раб.

Имам и ДЕДО и БАБА
Кои на внучињата ПЕТ
Им изградија 32-то лето
Седело за нашиот висок ЛЕТ.

А, ИМАВ, ЧЕЧА и АПО
И многу ги сакав

Како ретко кој
Од мојот ЛАЛОШОВ сој.

Но, се прашувам сега
Дали ќе имав АЏО и НИНА ?
Па, ДЕДО и БАБА ?
Или, ЧЕЧА и АПО ?
Ако Господ не ми дадеше
Да имам МАМА и ТАТО
ЖЕНА, КЕРКА и СИН.

Па, Јас, МИТЕ од ЛЪШЕК
Да се пофалам на целиот СВЕТ
Што ОНИ ми дадоа крилја
За среќниот ми ЛЕТ.

Скопје, 25 Октомври 2005 година

Митко Спирски

Лешок, 1973, Јас со баба Цвета Онуфриевска и братучедот Борчо Спирски, на скали од куќата

Лешок, Август 1984, Баба Цвета (Трпчејца) Онуфриевска со правнуците Искра и Огнен/фото:М.С./

Лешок, 8 Септември 2017, Дедо Мите и внучето Давид, кој се крсти во Лешочкиот манастир /Фото: М.С./